

Experiència Erasmus a Faenza, Itàlia

L'empresa

MPR comunicazione integrata, era el nom de l'empresa on desenvolupava les meves pràctiques i activitats. Tenia uns 20 empleats, tots i cada un d'ells molt implicats, cosa que podria explicar el perquè del seu èxit en els negocis. La feina ben feta, al moment adequat i de qualitat era la seva llei de vida. Dedicats pràcticament a la publicitat i al disseny gràfic, fan referència al seu nom integrant totes les plataformes (radio, televisió, internet i totes les xarxes socials més famoses, diaris i revistes, tanques publicitàries....), el disseny i l'adaptació de l'anunci (spot, oferta, newsletter...) en una mateixa empresa, cosa que fa que la compactació i presentació final de la feina millori significativament, ja que al ser tot intern, tots els departaments estan d'acord i a la una.

A la web de l'empresa <http://www.mpronline.it/it/> es noten les ganes que es tenen de millorar i innovar en el tema de disseny i publicitat. Jo estava a la secció de Media & Web Strategy, on ens encarregàvem de fer les newsletters en format html per als diferents navegadors, fer les pàgines del Facebook, Twitter, Pinterest, i un llarg etcètera (de xarxes socials), dels diferents clients que teníem.

La meua integració amb l'empresa va ser per damunt del 100%. L'últim dia, tots els amics que estaven allà, van decidir fer-me una despedida. Tenien comprat cava i pastes típiques de la zona, a més de refrescos i altres coses per picar. Va ser molt divertit.

Estada

És difícil d'expressar amb paraules tot el que vam viure, veure, fer, aprendre... Els amics que vam fer eren persones molt maques en tots els aspectes. Els llocs que vam visitar eren plens d'art i història: Verona, Fierenze, Venezia, Bologna, Modena, Maranello, Rimini... I per descomptat Faenza, ciutat que ens acollia.

Faenza és la ciutat d'unes 58.000 persones, que la viuen al màxim amb les festes del Palio, les quals vam ensopegar de ple. Pràcticament cada nit tenien alguna festa o celebració, mercat o concurs o simplement passaven a fer les tamborinades pels carrers les 5 regions amb que està "dividida" la ciutat. Nosaltres estàvem a la Rione Verde, havent-hi també la Rossa, la Gialla, la Bianca i la Nero.

Diferents jutges donen premis als representats de les regions en funció de si guanyen o no els concursos que es van fent al llarg de tot el mes Juny. La culminació de la festa es celebra l'últim cap de setmana del mes de Juny (coincidint aproximadament amb el solstici d'estiu). En aquesta última palestra, els cavallers que havien jurat els primers dies ser fidels al seu color i cavall a la plaça de la vila davant de tota la ciutat (realment s'omple de gom a gom), fan unes curses en parelles (un de cada color) i amb el cavall i una llança han d'encertar, abans que l'altre ho faci, un aro que sosté un ninot, el qual automàticament i just en el moment en que el primer dels dos agafa un d'aquests aros, aixeca els braços ràpidament, impedit que l'altre corredor pugui caçar-lo i que es crees confusió de qui ha guanyat.

Es van donant punts i fent carreres, mentre el públic crida i clama i celebra les victòries del seu equip. Al final, el color que guanya, fan una grandíssima festa per celebrar-ho fins ben entrada la nit. Tothom hi està convidat, però.

La cuina era mediterrània i immillorable en quant a pasta, pizzes, gelats i cafè. La gent tenia horts i realment cultivaven les seves verdures, feien el seu vi i ho volien compartir i donar a qui acollien (l'Inma i jo vam gaudir molt en aquest aspecte). És pràcticament impossible descriure els gustos i combinacions de menjars que vam provar, però eren molt probablement dels millors que havíem provat mai.

Les bicis

Si us heu de desplaçar per Itàlia, molts podeu pensar que una Piaggio és el millor mètode per a fer-ho... Doncs no us equivoqueu, una bicicleta és la millor opció: no gasta benzina, no contamina, fem esport, les ciutats són tant planeres que pràcticament no hem de forçar-nos... I la filosofia dels conductors és sempre de deixar preferència a les bicis. A més, trobarem infinitat d'aparcaments a tot arreu i a tots els

llocs tant públics com privats, on poder deixar-la ben aparcada. Sabíeu que Faenza és la ciutat italiana amb més bicis comptabilitzades per habitant?

Imatge d'un dels laterals porxats de la plaça de la vila.

La festa

Un dels punts més macos de la festa va ser ensopegar, com ja he esmentat més amunt, les festes del Palio. No obstant, la costa del mar Adriàtic (Rimini, Ravenna...), en aquelles èpoques, s'omple de macrofestes com les que coneixem aquí: joves, música, discoteques flotants, amics, alcohol... No tenen res a envejar als festivals que fem per aquí la Costa Brava. Una de les més concorregudes i mencionades és la "Notte Rossa" on tothom va vestit de color rosa i s'acumulen, en 3 dies de festa, uns 4 milions de joves al llarg de varies ciutats de la costa de l'Adriàtic. L'esdeveniment és tal, que surt a les notícies de les cadenes de televisió i tot.

Una de les nits a la "Piazza del Popolo" durant la *Settimana del Palio*.

